NORAKSTS
Lieta Nr.A42793209
A00581-11/23

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 7.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Migla,

piedaloties atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvim *R.D.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *M.E.* (personas kods: */personas kods/*) pieteikuma par Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2009.gada 11.maija lēmuma Nr.031/PA611021 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 7.aprīlī Valsts policijas Ogres rajona policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) Kārtības policijas biroja (turpmāk – Ogres RPP KPB) 3.nodaļas jaunākais inspektors *M.E.* (turpmāk arī – pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA611021 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 116. punkta prasību neievērošanu, t.i., par to, ka minētajā datumā, plkst.19.05, pieteicējs vadīja motociklu Kavasaki Ninja 7x-6R, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, Ogres rajonā pa autoceļu no Tīnūžiem uz Koknesi ar ātrumu 183 km/h pie atļautā braukšanas ātruma ierobežojuma 70km/h, ko nosaka ceļazīme Nr.323.

Valsts policijas Ogres RPP KPB 3.nodaļas vecākais inspektors 2009.gada 9.aprīlī pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.031/PA611021, ar kuru pieteicējs saukts pie atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8}panta divdesmit pirmo daļu un sodīts ar naudas sodu Ls 300 apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz četriem mēnešiem.

Pieteicējs lēmumu apstrīdēja Valsts policijas Ogres rajona policijas pārvaldē.

Ar Valsts policijas Ogres rajona policijas pārvaldes 2009.gada 11.maija lēmumu Nr.031/PA611021 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts policijas Ogres RPP KPB 3.nodaļas vecākais inspektora *I.D.* 2009.gada 9.aprīļa lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.031/PA611021.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 21.maijā saņemts pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs neuzskata sevi par vainīgu, jo 2009.gada 7.aprīlī pa ceļu Tīnūži - Koknese vispār nav braucis. Policijas darbinieki aizturot pieteicēju ir kļūdījušies, jo tādi motocikli kā pieteicējam Latvijā ir vairāki.

[2.2] Pieteicējs uzskata, ka tā kā protokolā ir norādīts, ka viņš braucis ar ātrumu 183 km/h, paliek neatbildēti, nepārbaudīti pārkāpuma subjektīvo pusi apstiprinoši jautājumi:

1) Vai policijas darbinieki, motociklam braucot ar šādu ātrumu, var fiksēt valsts numura zīmi un zem ķiveres un brillēm atpazīt motocikla vadītāju?

2) Vai pieteicēja motocikls ir identificēts (nofotografēts) ar tehnisko līdzekļu palīdzību konkrētajā protokolā norādītajā vietā?

3) Vai ātruma fiksēšanas radarierīce „Iskra-1" fiksē tikai ātrumu vai arī transporta līdzekli un vadītāju, kurš ir šo ātrumu pārkāpis?

4) Kāpēc policijas darbinieks protokolā neuzrāda pieteicēja faktisko aizturēšanas vietu?

5) Vai Policijas darbinieka liecība ir prioritāra attiecībā pret citu satiksmes dalībnieku liecībām?

Pieteicējs uz sūdzībā norādītajiem jautājumiem nav saņēmis atbildi, turklāt viņam radušies jauni jautājumi:

1) Kā var ar automašīnu izsekot motociklam, ievērojot lielāku distanci, kurš brauc ar ātrumu 183 km/h, vēl jo vairāk, ja tas nav apstājies uz policijas darbinieka rīkojumu un bēg no policijas?

2) Vai ar radaru ,,ISKRA" fiksētā numura zīme ir fiksēta uz ceļa Tīnūži - Koknese ?

[2.3] Pieteicējs uzskata, ka Lēmums ir patvaļīgs, prettiesisks un juridiski nepamatots. Ogres rajona policijas pārvalde ir rupji pārkāpusi LAPK 272. un 285.pantu, kā arī Administratīvā procesa principus:

1) privātpersonas tiesību ievērošanas principu;

2) tiesiskuma principu;

3) patvaļas aizlieguma principu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 15.jūnijā saņemts paskaidrojums par pieteikumu. Ogres rajona policijas pārvalde pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Uz tiesas sēdi pieteicējs nav ieradies un nav lūdzis arī atlikt lietas izskatīšanu. Tiesa konstatē, ka pieteicējam savlaicīgi nosūtīta tiesas pavēste likumā noteiktā kārtībā.

Pārbaudot lietas materiālus un uzklausot atbildētāja pārstāvja viedokli, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 214.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes.

[5] Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot procesa dalībnieka tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot lietā esošos materiālus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[7] *M.E.* saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta divdesmit pirmajā daļā minēto pārkāpumu.

LAPK 149.^{8}panta divdesmit pirmā daļa noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 60 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim līdz sešiem mēnešiem.

Ceļu satiksmes noteikumu 116. punkts noteic, ka ceļa posmos, kur uzstādītas attiecīgas ceļa zīmes, transportlīdzekļi drīkst braukt ar ātrumu, kas nepārsniedz ceļa zīmē norādīto.

Lietā nav strīda, ka vietā, kur fiksēts braukšanas ātruma pārkāpums uz autoceļa Tīnūži – Koknese, pieļaujamais maksimālais braukšanas ātrums ir 70 km/h.

Pieteicējs pārkāpumā savu vainu neatzīst un uzskata, ka atbildētājs nav pierādījis, ka tieši viņš ir vadījis motociklu 2009.gada 7.aprīlī, ap plkst.19.05, Ogres rajonā. Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības, ir pieņemts pamatoti.

[8] Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu un tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskajiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem konkrētajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojums, liecinieka liecība, policijas darbinieka ziņojums un braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces mērījumi.

[8.1] 2009.gada 7.aprīlī, plkst.19.29, *M.E.* tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA611021 par to, ka minētajā datumā, plkst.19.05, pieteicējs vadīja motociklu Kavasaki Ninja 7x-6R, ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/*, Ogres rajonā pa autoceļu no Tīnūžiem uz Koknesi ar ātrumu 183 km/h pie atļautā braukšanas ātruma ierobežojuma 70km/h. Ātrums fiksēts ar ierīci „Iskra – 1" Nr.13282, iespējamā ierīces kļūda +/- 3%, minimālais ātrums sastāda 177 km/h *(lietas 20.lapa)*.

Protokolā pieteicējs ir norādījis, ka neuzskata sevi par vainīgu.

[8.2] *M.E.* 2009.gada 9.aprīlī sniedzis paskaidrojumu, norādot, ka motocikls ir stāvējis garāžā, atslēgas aizdedzē, nezinājis pat, ka tas ir ticis ņemts bez viņa ziņas. Dokumenti visu laiku ir pie pieteicēja. Motociklu bija ņēmis viņa draugs *I.C.* Par braukšanu pieteicējs neko nav zinājis. *I.C.* pie pieteicēja strādā, palīdz, bet dzīvo Meņģelē. Pirmo reizi motocikls ir ticis paņemts 5.aprīlī, kad pats nav bijis mājās *(lietas 22.lapa)*.

[8.3] *I.C.* 2009.gada 9.aprīlī atbildētājam ir paskaidrojis, ka 2009.gada 7.aprīlī, pabeidzot darbu pirms pieciem, viņš ticis aizvests uz autoostu, no kurienes plkst.17.15 atiet autobuss uz Meņģeli. Norādītajā datumā ar motociklu nav braucis. Uz policiju viņu atvedis pieteicējs, prasot, lai uzņemas viņa vainu par braukšanu ar motociklu un ātruma pārsniegšanu *(lietas 23.lapa)*.

[8.4] 2009.gada 6.maijā Ogres rajona Policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *K.B.* dienesta ziņojumā norāda, ka 2009.gada 7.aprīlī, ap pulksten 19.00, ar jaunāko inspektoru *V.P.* atradās uz autoceļa Tīnūži -Koknese ceļa 3.km ar dienesta automašīnu Hyundai Sonata, */reģistrācijas numurs/* un ar radarierīci Iskra-1, Nr.13282, veikuši braukšanas ātruma kontroli. Pulksten 19:05 pa doto autoceļu virzienā no Tīnūžiem uz Koknesi brauca motocikls ar ātrumu 183km/h pie atļautā braukšanas ātruma 70km/h, ko nosaka ceļa zīme Nr.323 (maksimālā ātruma ierobežojums). *V.P.*, būdams formas tērpā un atstarojošā vestē, ar zižļa palīdzību, izejot uz ceļa braucamās daļas, lika motocikla vadītājam apstāties. No sākuma motociklists piebremzēja, bet atrodoties jau līdzās inspektoram, palielināja braukšanas ātrumu un neapstājoties turpinājis kustību. Tajā brīdī, kad motociklam tika samazināts braukšanas ātrums, un pieļaujot varbūtību, ka parasti motociklisti, kas ir pārkāpuši ceļu satiksmes noteikumus, neapstājas, tika pievērsta uzmanība valsts numura zīmei, kas tika piefiksēta */reģistrācijas numurs/*, un vadītāja apģērbam un ekipējumam.

Nolēmuši sekot un aizturēt pārkāpēju, ieturot distanci, un gaidījuši, kad motociklists samazinās ātrumu, lai varētu to drošāk aizturēt, jo, vajājot lielā ātrumā uz līkumotā ceļa, pastāv iespēja motocikla vadītājam iet bojā, tādēļ motociklu apturējuši */adrese/* ielas apmēram pie ēkas Nr.38. Pie motocikla stūres atradās tas pats vadītājs, kas pārkāpuma brīdī tika piefiksēts, un tam aizmugurē sēdēja tas pats pasažieris.

Motocikla vadītājam *M.E.* tika sastādīts protokols. Kad pieteicējs tika aizturēts, viņš mutiski atzina savu vainu, bet, sastādot protokolu un zinot sekas, visu noliedza *(lietas*

24.lapa).

[8.5] Radars „Iskra-1" Nr.13282D verificēts 2008.gada 16.decembrī, par ko 2009.gada 16.decembrī izsniegts verifikācijas sertifikāts Nr.E2769V08, sertifikāts derīgs līdz 2009.gada 15.decembrim *(lietas 26.lapa).*

[9] No minētā izriet, ka *M.E.* noliedz savu vainu, norādot, ka motociklu bez viņa atļaujas ir paņēmis un ar to braucis *I.C.*

Kā tiesas sēdē paskaidroja atbildētāja pārstāvis, tad arī policijai *I.C.* sākotnēji norādīja, ka braucis ir viņš. Lai pieņemtu lēmumu, *I.C.* tika izsaukts uz policiju, kur viņam tika izskaidrots, kādas sekas var būt. Apzinoties sekas un, ņemot vērā apstākli, ka lieciniekam nesen bija piedzimis bērns, viņš sapratis, ka labāk būs teikt taisnību. Pēc tam *I.C.* uzrakstījis paskaidrojumu, ka viņš nav braucis, ka pieteicējs viņu atvedis uz policiju, lai viņam tiktu sods, jo *I.C.* nav autovadītāja apliecības. Paskaidrojumā tas nav minēts, bet *I.C.* norādīja, ja viņš pateiks taisnību, viņu var atlaist no darba, jo *M.E.* ir viņa darba devējs.

2009.gada 6.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *I.C.* iesniegums, kurā viņš norāda, ka 2009.gada 9.aprīlī policijā ir samelojies. 2009.gada 7.aprīlī viņš bijis pie *M.E.* palīgā taisīt pagrabu. Kad *M.E.* devies prom, *I.C.* nolēmis pavizināties ar motociklu. Tā kā atslēgas ir bijušas aizdedzē, ap plkst. 18.30 izbraucis, lai nedaudz pabrauktu. Plkst. 19.00 viņš izbraucis uz autoceļa Tīnūži – Koknese. Pabraucis kādu gabaliņu, ieraudzījis ceļu policiju, samazinājis ātrumu. Redzot, ka policists mēģina viņu apturēt, sabijies, jo viņam nav vadītāja apliecības, tāpēc palielinājis ātrumu un devies prom. Atgriezies atpakaļ mājās un nolicis motociklu savā vietā. Policijā baidījies teikt taisnību, jo tur pateica, ka par to var ielikt cietumā *(lietas 33.lapa).*

I.C. kā liecinieks tika izsaukts uz tiesas sēdi. Uz tiesas sēdi liecinieks neieradās. Tiesas sēdes dienā, 2011.gada 17.janvārī, *I.C.* piezvanīja uz tiesu un informēja, ka divus mēnešus viņš ir bezdarbnieks, viņam nav naudas līdzekļu, lai ierastos uz tiesas sēdi. Norādīja, ka visus paskaidrojumus lietā ir sniedzis policijai *(lietas 44.lapa).*

Līdz ar to vispirms ir izšķirams jautājums, kurš tad vadīja motociklu pārkāpuma konstatēšanas brīdī – *M.E.* vai *I.C.*

[10] Izvērtējot lietas faktiskos apstākļus un paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka 2009.gada 7.aprīlī, ap plkst. 19.05, motociklu ir vadījis *M.E.*, pamatojoties uz turpmāk minēto.

Lietā nav strīda, ka, apturot motociklu, */adrese/*, to vadīja tieši *M.E.* Kā tiesas sēdē paskaidroja atbildētāja pārstāvis, apturēšana ir notikusi no 10 līdz 15 minūšu braucienā no pārkāpuma konstatēšanas vietas. Ja pieņemtu, ka motociklu pa Tīnūžu – Kokneses ceļu ir vadījis *I.C.*, tad pēc nereaģēšanas policijas aicinājumam apstāties, motocikls būtu nolikts atpakaļ un tam būtu jāatrodas *M.E.* dzīvesvietā – „*/Nosaukums/*", Ikšķiles lauku teritorijā, Ogres rajonā. Taču motociklu apturēja */adrese/*, apmēram pie ēkas Nr.38, turklāt policisti tam visu laiku sekoja.

Tā kā motocikls nevar vienlaicīgi atrasties divās dažādās vietās, tiesa apšauba *I.C.* tiesai rakstveidā sniegto paskaidrojumu. *I.C.* neko nav arī norādījis par tādu būtisku faktisku apstākli, kā motocikla pasažieri. Turklāt motociklistiem ir speciāls apģērbs, kas arī netiek pieminēts liecībā.

I.C. ir sniedzis pretēju informāciju – ka viņš ir braucis ar motociklu un ka nav braucis. Tā kā likumā noteiktajā kārtībā rakstveida paskaidrojumu *I.C.* ir sniedzis 2009.gada 9.aprīlī policijā, norādot, ka nav braucis ar motociklu, bet viņam palūgts, lai viņš uzņemas vainu, tiesa par patiesu atzīst tieši policijā sniegto paskaidrojumu. Arī telefoniski informējot tiesu par savu neierašanos uz tiesas sēdi, *I.C.* norādīja, ka visus paskaidrojumus ir sniedzis policijai. Lietā nav citu pierādījumu, ka 2009.gada 7.aprīlī, ap plkst. 19.05, motociklu nebūtu vadījis *M.E.* Kā izriet no policista dienesta ziņojuma, tad sākotnēji arī pats *M.E.* ir atzinis izdarīto pārkāpumu.

[11] Braukšanas ātruma ievērošanas kontrole ar šim nolūkam paredzētajām mērierīcēm saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantu ir ekskluzīva ceļu policijas kompetence. Tādējādi braukšanas ātruma kontroles rezultāts ir uzskatāms par leģitīmu, ja kontroli veica policijas amatpersona ar braukšanas ātruma mērīšanai derīgu ierīci.

Saskaņā ar Latvijas Nacionālā metroloģijas centra verificēšanas sertifikātu Nr.E2769V08, kas izsniegts 2009.gada 16.decembrī, radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei ISKRA-1 Nr.13282D atbilst Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumu Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizējā verificēšana un tirgus uzraudzība" minētajām prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2009.gada 15.decembrim.

Tādējādi ātruma mērierīce ISKRA-1 Nr.13282D atbilst normatīvajos aktos noteiktajām mērierīču tehniskajām prasībām. Līdz ar to tiesa lietā 2009.gada 7.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos radara mērījumus atzīst par pieļaujamiem un ticamiem.

[12] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka fakti, uz kuru pamata pieņemts Lēmums, ka 2009.gada 7.aprīlā, plkst. 19.05, *M.E.* vadīja motociklu Kavasaki Ninja 7x-6R, ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/*, Ogres rajonā pa autoceļu no Tīnūžiem uz Koknesi ar ātrumu 177km/h pie atļautā ātruma 70 km/h, ir nodibināti ar administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas amatpersonas paskaidrojumu un dokumentu, kas apliecina braukšanas ātruma kontrolē izmantotās ierīces derīgumu, tas ir, dokumentiem un no tiem izrietošiem faktiem, kas atbilstoši LAPK regulējumam ir uzskatāmi par pierādījumiem lietā.

[13] Saskaņā ar LAPK 32.panta otrajā daļā noteikto, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Konkrētajā gadījumā piemērotā tiesību norma – LAPK 149.[8]panta divdesmit pirmā daļa noteic, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu vairāk par 60 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim līdz sešiem mēnešiem.

Saucot pieteicēju pie administratīvās atbildības, atbildētājs ir piemērojis maksimālo naudas sodu Ls 300, bet vadīšanas tiesību atņemšanu noteicis uz četriem mēnešiem, tas ir, tuvāk vieglākajai sankcijai.

Kā tiesas sēdē paskaidroja atbildētāja pārstāvis, pieņemot Lēmumu ir ņemts vērā, ka pieteicējs jau divas reizes ir administratīvi sodīts, kas ir norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā un sākotnējā lēmumā.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Ņemot vērā apstākli, ka pieteicējs ir mēģinājis izvairīties no administratīvās atbildības, liekot vainu uzņemties citai personai, un ka motociklisti ceļa satiksmē ir pakļauti lielākam sava drošuma apdraudējuma riskam nekā citu transportlīdzekļu vadītāji, tiesa atzīst par pamatotu atbildētāja piemēroto sodu.

Tādejādi Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2009.gada 11.maija lēmums Nr.031/PA611021 ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai, tāpēc *M.E.* pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291. pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa un 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *M.E.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Ogres rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka 2009.gada 11.maija lēmumu Nr.031/PA611021.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laika no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* R.Migla

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____R.Migla
Rīgā, 2011.gada 7.februārī